

[Boligministeren.]

besparelse for staten eller de enkelte låntagere, men disse vil fremover undgå at blive stillet over for krav om yderligere indbetaling af ekstraordinære bidrag til fonden.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg herved anbefale forslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ragnhild Andersen): På den kommunistiske gruppes vegne har jeg den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændringer i lov om folkeforsikring (om nedsættelse af tilgangsalder, ophævelse af zonegrænser og forhøjelse af grundbeløb og ægteskabstillæg m. v.).

Forslaget indeholder 4 ændringer til folkeforsikringsloven. Den første går ud på, at tilgangsalderen for ubemidlede ældre, der har behov for folkepension, nedsættes til 65 år for mænd og til 60 år for kvinder.

Den anden ændring omhandler grundbeløbene, som vi foreslår fastsat ens i hele landet, ved at taksterne for zone II og III hæves til hovedstadstaksten, som derudover forhøjes med 300 kr. årlig til ægtepar og 200 kr. til enlige pensionister.

Den tredje ændring angår børnetillæggene, der ifølge loven kan gives til invalide- og folkepensionister med børn indtil disses 18. år. Forslaget går ud på, at tillæggene skal kunne ydes ud over barnets 18. år, for så vidt læren, skolegangen eller uddannelsen fortsætter ud over dette tidspunkt.

Det fjerde og sidste ændringsforslag angår ægteskabstillæggene. De foreslås fastsat ens i hele landet og forhøjet, så de kommer til at udgøre halvdelen af forskellen mellem pensionens grundbeløb til ægtepar og enlige.

Det er en kendsgerning, at til trods for den megen tale om velstandsstigning er vor sociale lovgivning på en række områder behæftet med store mangler. Det gælder ikke mindst lovgivningen for vore ældre og svage medborgere, som i denne sommer har

rettet henvendelse fra landssammenslutningen til regeringen og folketingsmedlemmerne med ønske om en lang række forbedringer. Denne henvendelse er udtryk for, at deres kår ingenlunde er økonomisk betrygget.

I statsministerens åbningstale har regeringen bebudet, at den for invalidernes vedkommende agter at fremsætte forslagene fra invalideforsikringskommissionen. Hvad folkepensionisterne angår, har regeringen derimod intet stillet i udsigt.

Den kommunistiske folketingsgruppe mener imidlertid, at det er hårdt tiltrængt med en forbedring af vore ældre medborgeres kår.

Da folkepensionsloven gennemførtes, fik alle ældre en alvorlig forringelse, idet den to-årige forhøjelse af aldersgrænserne bragte tilgangsalderen op på 67 år i almindelighed og 62 år for de enlige kvinder. Mit parti har forgæves forsøgt at hindre dette tilbageskridt i at blive ført ud i livet. Så sent som i sidste samling foreslog vi at vende tilbage til de tidligere aldersgrænser, og vi har fortsat den opfattelse, at tilgangsalderen må sættes ned.

Den økonomiske forbedring af de ældres kår, man skiltede så meget med under folkepensionsdebatten, blev heller ikke til det, man havde lovet. Som det vil huskes, blev det hele kun til en engangsforhøjelse og en lille udretning af zonegrænserne, idet ægtepar i landkommuner fik 600 kr. mere i pension, medens de i købstæderne fik 500 kr. og i hovedstaden kun 400 kr. mere om året. De enlige pensionister opnåede kun to tredjedele af disse beløb.

Betragter man derfor folkepensionen, som den er i dag, må det erkendes, at den er for karrig til at kunne kaldes økonomisk betryggende. 268 kr. om måneden til en enlig ubemidlet folkepensionist i landkommunen kan ikke give velstand hos en opslidt gammel medborger. Det kan ej heller økonomisk betrygge hans eller hendes kår, som ofte har brug for en håndsrekning af andre.

Der må mere til både på landet og i byerne, før man kan tale om økonomisk tryghed for vore gamle medborgere.